

Sygn. akt IV CSK 140/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa "F." sp. z o.o.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Izby Celnej w O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 czerwca 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 9 grudnia 2011 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący w skardze kasacyjnej wskazał, że przesłanką jej przyjęcia jest występujące w sprawie zagadnienie prawne, które ujął w sposób następujący: „czy brak możliwości stwierdzenia we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem niewydania decyzji administracyjnej, który to brak spowodowany jest brakiem odpowiedniej procedury (właściwego postępowania), co uniemożliwia przedłożenie w toku postępowania odszkodowawczego wymaganego art. 417¹ § 3 k.c. prejudykatu, uzasadnia dochodzenie przez poszkodowanego naprawienia szkody, spowodowanej przez niewydanie decyzji, na podstawie ogólnej normy art. 417 k.c. „i czy norma art. 417¹ § 3 k.c. obejmuje również sytuacje faktyczne, w których stwierdzenie niezgodności z prawem we właściwym postępowaniu (uzyskanie prejudykatu) jest ze względów proceduralnych niemożliwe”.

Rozważając to wskazane przez skarżącego zagadnienie prawne jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, zauważyć należy, że udzielenie odpowiedzi na przedstawione zagadnienie prawne musi mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Tymczasem, jak wynika z treści skargi, skarżący nie kwestionuje przyjętej przez Sąd Apelacyjny podstawy prawnej zaskarżonego rozstrzygnięcia w postaci art. 417¹ § 3 k.c. Po drugie, w okolicznościach sprawy niniejszej, odpowiednia procedura istniała, powodowi przysługiwała bowiem skarga na bezczynność organu administracyjnego; Ponadto, po trzecie, Sąd Apelacyjny ustalił, że powód miał dostatecznie dużo czasu, aby postępowanie ze skargi na bezczynność organu administracyjnego wdrożyć. To ustalenie, jako ustalenie faktyczne, wiąże Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Tylko postawienie w skardze kasacyjnej zarzutów naruszenia przepisów procesowych (jeżeli naruszenie ich miało wpływ na wynik sprawy) może doprowadzić do podważenia dokonanych przez sąd w zaskarżonym wyroku ustaleń

faktycznych. Takich zarzutów skarga kasacyjna nie zawiera, jako jedyną podstawę zawiera wskazanie naruszenia art. 417¹ § 3 k.c. przez jego błędną wykładnię oraz art. 417 k.c. przez jego niezastosowanie, co pozostaje w sprzeczności z wyrażoną w uzasadnieniu skargi aprobatą dla podstawy prawnej rozstrzygnięcia z art. 417¹ § 3 k.c.

W sytuacji przeto gdy sformułowane zagadnienie prawne, na tle poczynionych, wiążących Sąd Najwyższych ustaleń faktycznych, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a nadto nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu - należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, co mając na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., postanowił jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 i art. 99 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz na podstawie § 6 ust. 7 w związku z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).